

Biz sizinlə fəxr edirik

"Bu ordunu quran da, bizi qələbəyə aparan da, bizə bu xoşbəxtliyi yaşadan da İlham Əliyevdir. Biz ona minnətdarıq"

çirmirdik. İndi burada mənim evim dediyim kimi, orada da bura mənim vətənimdir deyirdik. Mənim olanı, bizim olanı canımız, qanımız bahasına geri almaqda qərarlıyıq. Biz bunu təmənnaş edirdik. Ev üçün, məşin üçün, maddi nemətlər üçün etmirdik. Mən əsgər idim, sırası əsgər. Vətəni qorumaq, onun yolunda canından keçmək, mənim bir vətəndaş olaraq vəzifəm idi. Borcum yox, vəzifəm...

"Bonadecya" xəstəxanasında gördüm. Dörd dəfə ağır əməliyyat olunmuşam. Çox bahalı əməliyyatlar idi. Bütün xərci dövlət çəkirdi. Bizə öz övladları kimi qayğıkeşlik göstərirdilər. Çox şükürlər ki, indi yaxşıyam. Heç nədən peşman deyilirdim. Son 4 ildə 1450 qazi, təəssüf edirəm ki, Şuşaya kimi gedə bilmədim.

İndi evim var. Vətənim düşmən işğalından azad olub. Qürurluyam ki, İlham Əliyevin qurduğu Müzəffər Ali Baş Komandana minnətdaram. Bu ordunu quran da, bizi qələbəyə aparan da, bizə bu gözəl şəraitə yaradan da odur.

Qısa xatırlatma: 44 günlük Vətən müharibəsindən sonra Silahlı Qüvvələrin Ali Baş Komandanı İlham Əliyevin göstərişi və birbaşa

ilə əhatə olunublar. İndiyə kimi 12500-dən çox şəhid ailəsi və müharibə əlili mənzil və ya fərdi evlə təmin edilib. Qazilərimizin digər sosial qayğılarından azad olunması istiqamətində də proqram çərçivəsində uğurlu tədbirlər həyata keçirilməkdədir. Son 4 ildə 1450 qazi, ümumilikdə isə 7400 müharibə əlili avtomobillə təmin edilib. Bu gün də həmin proqram uğurla davam etdirilir. 2022-ci ildə sosial cəhətdən həssas olan ailələrə 500 mənzil verilib. Ümumilikdə isə, bu il belə ailələrə 1500 mənzil və fərdi evin verilməsi nəzərdə tutulub.

Tarix təkə keçilən vaxt, dəyişən zaman deyil, həm də dərsdir

Şəhid ailələri və qazilərin Xocahəsən qəsəbəsindəki yaşayış kompleksində olarkən qonağı olduğumuz qazi İlham Məhərrəm oğlu Əliyev əslən Ucar rayonunun Alpout kəndindədir. Birinci Qarabağ savaşının iştirakçısı olub. Daşaltı əməliyyatı zamanı yaralanıb. İlham da keçdiyi şəfəli ömür yolundan fərəhlə danışdı: "Ali təhsilliyim. İnşaat Mühəndisləri İnstitutunu bitirmişəm. Atam məktəb direktoru işləyib, müəllim olub. Həmişə bizə alınaq, şəfəllə yaşamaqdan, vətənə və dövlətə sudaqətdən danışdı. Ailədə beş qardaşım. Beşimiz də müharibə veteranıyıq. Bir qardaşım, iki qardaşım oğlu Zəfər müharibəsində iştirak edib. Hazırda qardaşlarımdan biri Hadrutda zabit kimi xidmət edir. Mən bunu minnət üçün demirəm. Vətənə minnət qoymazlar. Bu can da vətənə qurban olsun. 1965-ci ildə anadan olmuşam. Alpout kənd 1 saylı orta məktəbi bitirmişəm. 1991-ci ildə kəndli olaraq ordu sıralarına qoşulub Qarabağa

bağa döyüşə getmişəm. Milli Ordunun Şıxovda yerləşən ilk batalyonunun əsgərlərindən olmuşam. İlk döyüşlərimiz Xocavənd rayonunun Əmrallı, Kuropatino, Muğanlı kəndlərində olub. 1992-ci il yanvarın əvvəlində bizi Bakıya götərdilər. Bir neçə gün Bakıda qaldıqdan sonra yanvarın 22-də yenidən Laçına, oradan da Şuşaya getdik. Yanvarın 25-də Nəbilər kəndində mövqeləndirmişdik. Qar, boran idi. Göz-gözü görmürdü. Axsamdan Nəbilər istiqamətində Daşaltıya hücumu keçdik. Təəssüf ki, bu əməliyyat faciəli nəticələndi. 77 nəfər itkimiz oldu. Mən də gözümün yaralandım. Kimin günahı idi, deyə bilmərəm. Amma bildiyim bir şey var ki, ordu ciddi nizam-intizam sevir. Burada əsgər üçün "bəli" və "xeyr" kəlməsindən başqa söz olmamalıdır. Amma o zaman yeni yaranan ordu da hələ öz bildiyini edirdi. Vahid komandanlıq yox idi. Ordu siyasi oyunların alətini çevrilmişdi. Əsgərlərin hərəsi bir siyasi cərəyanın üzvü idi. Təchizat da olduqca zəif idi. Müdafiə nazirinin özünü rəhbərlik etdiyi əməliyyatda cəmi bir topa bizə artilleriya dəstəyi verildi. Ermənilər isə illər idi ki, Daşaltı istehkama çevirmişdilər. Evlərin hamısında bir-birinə yeraltı keçidlər var idi.

44 günlük Vətən müharibəsinin hər gününü həyəcanla izləmişəm. Vahid komandanlıq, demir yumruq, demir intizam var idi. Dost da bu yumruğu gördü, düşmən də bu yumruğu hiss edirdi. Çox şükür ki, vaxtında edo bildiklərimizi bizim gənclər etdilər. Əvvəllər çox utanırdım. Döyüşmüşəm, vuruşmuşam deməyə xəcalət çəkirdim. Amma indi qürurumdan yerə-göyə sığmıram. Mənə bu evi cənab Prezidentimiz verib. Hər şəraitimiz var. Heç bir problem yoxdur. Hətta dövlət mənə məşin da verib. Bu kompleksdə yaşayanların hamısı şəhid, qazi və müharibə veteranlarıdır. Həyatda düşəndə tez-tez keçmiş döyüş yollarımızı görüb söhbətəşir, xatirələri təzəylirik.

Müstəqil dövlətin güclü ordusu olar. Şükür ki, indi fəxr edəcəyik. Müstəqilliyimiz əbədi və dönməzdir. Bütün bu uğurlara görə cənab İlham Əliyevə borcluyuq. Onun qətiyyəti, iradəsi, uzaggörən siyasəti nəticəsində bu uğurları qazandıq. Onun fərq qoymadığı bizə göstərdiyi qayğı nəticəsində bu gözəl mənzillərdə rahat həyatımızı yaşaya bilərik. Ailəm adından, döyüş yoldaşlarımdan, veteranlardan Müzəffər Ali Baş Komandana dərin təşəkkür edirəm".

Səssiz qəhrəmanlar

Qazi Əmiraslanov Ömər Yaşar oğlu valideynlərinin etirazına baxmayaraq, sentyabrın 29-da könüllü Qarabağa döyüşə gedənlərdəndir. Hadrutun azad olunmasında iştirak edib. Oktyabrın 14-də gecə saat 2-də Tuğ kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə ayağından yaralanıb. İkinci dərəcəli müharibə əlili. Müharibədən sonra Müdafiə Sənayesi Nazirliyində işlə təmin edilib. Ömər çox danışmağı sevmir.

"Vətən üçün döyüşmək, vətənin yolunda lazım gələrsə canını fəda etmək hər bir vicdanlı vətəndaşın borcudur. Orada ələ qəhrəman oğullar döyüşüb, fədakarlıq edirdilər ki... İndi də heç kimə minnət qoymurlar. Səsləri belə çıxmır. Səssiz qəhrəmanlardırlar. Döyüşdüklər, torpağı azad etmək lazım idi, etdilər. Nə səsləri çıxır, nə də "mən bunu etmişəm", - deyirlər. Oğullarımız var idi ki, canları ilə, sinələri ilə döyüş yoldaşlarını qoruyurdular. Ən təhlükəli məqamda özlərini önə verirdilər. Elələri görüb sağ qaldığımız üçün xəcalət çəkdiyim vaxtlarım da olur.

Qismətimdə həm döyüşmək, həm də sağ qalmaq varmış. Qürurluyam. Qalib ordunun əsgəri kimi torpaqlarımızın işğaldan azad olunmasında da o ələ rolum olduğu üçün, Müzəffər Ali Baş Komandanın qurduğu ordunun əsgəri olmağımla fəxr edirəm".

Ömər atası Yaşar Əmiraslanov ehtiyatda olan polkovnikdir. Ömrünün çoxunu xidmətdə keçirib. Söhbət zamanı dedi ki, oğlum döyüşə getməsiydi, 25 il geydiyim uniformamdan utanırdım: "İnsanların gözü üçün içinə baxa bilməzdim. Ömər ailənin tək oğludur. Müharibəyə getmək istədiyini bildirdənə açığı tələddüdd etdim. Düzünü deyirəm, etiraz da etdim. Dedim, nə zaman qağırarsalar, onda gedərsən. Kəndə gətirdi. Oktyabrın 14-də gecə zəng etdi ki, yaralanıb. Anası həkimdir. Telefonla nə etmək lazım olduğunu izah edib qanaxmanı da rəhbəri təzəylirik.

Müstəqil dövlətin güclü ordusu olar. Şükür ki, indi fəxr edəcəyik. Müstəqilliyimiz əbədi və dönməzdir. Bütün bu uğurlara görə cənab İlham Əliyevə borcluyuq. Onun qətiyyəti, iradəsi, uzaggörən siyasəti nəticəsində bu uğurları qazandıq. Onun fərq qoymadığı bizə göstərdiyi qayğı nəticəsində bu gözəl mənzillərdə rahat həyatımızı yaşaya bilərik. Ailəm adından, döyüş yoldaşlarımdan, veteranlardan Müzəffər Ali Baş Komandana dərin təşəkkür edirəm".

Onlar bu xalqın, bu vətənin üzünü ağ edən təmənnaş qəhrəmanlardır. Onlar hər diqqəti, qayğıyı haqq edirlər. Həyatlarını problemsiz, qayğısız yaşamaqları üçün də dövlət bir an da olsun köməyini əsirgəmir. Söhbət etdiklərimiz, qonağı olduqlarımız hər biri qürurlu, sevgi ilə "Vətən mənim mükafatımdır. Azərbaycanlı olduğumuz, torpaqlarımızın işğaldan azad olunmasında döyüşdüyümüz üçün fəxr edirik", - dedilər.

Biz də sizinlə fəxr edirik, vətənin başını ucaldan uca insanlar...

Elşən QƏNİYEV,
İlham BABAYEV (foto),
"Azərbaycan"

İllər idi qəsbkar ermənilərin torpaqlarımızı işğal altında saxlaması, şəhərlərimizi xaraba, yurd yerlərimizi vuran qoyması, dini ocaqlarımızı mürdarlaması, qəbristanlıqlarımızı dağıtması, meşələrimizi qıraraq bütünlüyümüzü tələməsi bizi qisasa səsləyirdi. Doğulan körpələr dünyaya Qarabağ dərdisi ilə gəlirdi. Analarımız körpələrinə şirin nağıllar əvəzinə qorxulu Xocalı qətləmi haqqında danışdılar.

Cənəb diyərimiz Qarabağ erməni vandalizminin vəhşilikləri nəticəsində dünyanın ən dəhşətli fəlakət zonasına bənzəyirdi. Tərəddidliyi vəhşiliyin sonu olacağına inanırdıq. O müqəddəs günün gələcəyini səbirsizliklə gözləyirdik.

Nəhayət, bir gün xalqımız sabahını müharibə xəbəri ilə açdı. Müharibə ölüm, qan-qırğın gətirərsə də, bütöv bir millət "Ya azadlıq, ya ölüm" dedi. Xalq bir yumruğa döndü. Demir yumruq demir bir əmudə çevrildi.

Minlərlə igidimiz canını bu vətənə qurban deyərək şeytanla dostluq edən, şəri şeytandan üstün olan erməni ilə müharibəyə yollandığı Azərbaycan Ordusunun müqəddəs zəfər yürüşünə çıxdığı gün ən müqəddəs gündür...

Azərbaycan Ordusunu qələbəyə aparan, tarixin ən şəfəli, ən gözəl günlərinin müjdəsini bizə verən cənab İlham Əliyev və onun qurduğu ordu bizim üçün dünyanın ən müqəddəs, Müzəffər Ordusudur. Torpaq o zaman vətən olur ki, orada uğrunda canını fəda etməyi bacaran insanlar yaşayır. Torpaq ona görə qiymətli ki, canla qorunur, qanla alınır.

Əgər mənə soruşsalar ki, dünyanın ən saf, günahsız, müqəddəs insanları kimlərdir və on müqəddəs ziyarətə qəhrəmanlardır, çəkinmədən deyirdim ki, işğalçı güllə atan igidlərimiz dünyanın ən müqəddəs insanları, onların qanı tökülübü yer, dünyanın ən müqəddəs ziyarətə qəhrəmanlarıdır.

"Canımı verərəm, vətənin bir qarışını da vermərəm"

Bu gün yenə müqəddəs insanlarla, canını vətən yolunda qurban verib "Canımı verərəm, vətənin bir qarışını da vermərəm", - deyib vuruşmuş şəhid və qazi ailələrinin kompakt yaşadığı Xocahəsən qəsəbəsində yerləşən yeni yaşayış kompleksindəyik. Hər tərəf ağ gəyərçin kimi etrafə səpilmis ağpal-tarlı məktəblilərdə doludur. Bunla-

rın hamısı yurdumuza ağ gün gətirmiş, vətənin üzünü ağ etmiş cənəb qoxulu şəhidlərin və qazilərin övladlarıdır. 44 günlük Vətən müharibəsində atalarının, qardaşlarının qazandıqları böyük qələbədən sonra hər biri yeni mənzillərlə təmin edilənlər. Hamısı qürurlu. Gözlərinin dərindən qələbədən qorxub yurda da, ürəkləri iftixarla döyünür.

Şəhərciyyənin həyatında qarşımıza ilk çıxan qazi Yusif Cəmil oğlu Mahmudov olur. Yusif bizimlə söhbətində çox maraqlı bir məqamə toxunur:

- Qonaqsınız. Xahiş edirəm, mənim evimə gedək, bir stəkan çay içək. Sizə dostlarınızın keçdiyi döyüş yolundan danışmaq istəyirəm.

Yusif Mahmudov 2001-ci il oktyabrın 20-də Bakıda anadan olub. Orta təhsilini M.Rəsulzadə qəsəbəsində 45 saylı Füzuli rayon qəbiristan məktəbində alıb. 2019-cu ilin 20 oktyabrında haqiqi hərbi xidmətə çağırılıb. Xidmətini Beyləqanda yerləşən hərbi hissədə minaatan bölüyündə davam etdirib: "Sentyabrın 27-də Füzuli rayonunun Qaraxanbəyli kəndində döyüş mövqeyi tutmuşduq. Gecədən xeyli keçmişdi, qəflətən erməni artilleriyası mövqelərimizi aramsız atəşə tutmağa başladı. Dərhal döyüş əmri alındı. Əhvalımız, döyüş hazırlığımız çox yüksək səviyyədə idi. İlk və son sözümdə də bu idi: "Ölürəm, amma vətənim bir qarışını da düşməne vermərik". Cavab atəşi açırdıq. Müqavimət göstərirdik. İllər idi ki, ermənilər bu qarışını mif yaratmışdılar. Guya keçilməz Ohanyan səddi qurmuşdular. Bilirsiniz, dünyada ən gözəl şey nədir? "Mən" deməyi, "mənim" söyləməyi bacarmaqdır. Çox qürurluyam. İndi mənim evimdə oturmaşdım. Bu mənzilə mənə Prezidentimiz verib. Ömrü boyu birotəqil qozalı evdə yaşamışdım. Atam müharibə xidmətində işləyirdi. Aldığı maaşla növbəti ev almaq, heç o bərətorçin kimi etrafə səpilmis ağpal-tarlı məktəblilərdə doludur. Bunla-

Bəli, həmin gün mənim Prezidentim əmr verdi. Bu Vətən bizimdir dedi. Bu torpaq, bu Ordu mənimdir dedi. İnanırdım, güvəndim. O duyulmuş yumruqda özümüzü gördük. Yeridik düşmənin üzünə. Hər o Ohanyan səddini keçəndə, ermənilərin yaratdığı maneələri gərəndə intiqam hissi daha da güclənirdi. Əks-hücum zamanı tikanlı mofillərdə bizdən öncə o sədləri keçmiş ordumuzun əsgərlərinin qanını, mofillərin ucunda ilişib qalmış əl parçalarını gördükdə "Qisas" deyib hayqırırdıq. İrəliləyirdik... Ölüm gözümlərdə görünürdü.

Müharibə insanları çox birləşdirir, doğmalaşdırır. Mən müharibədə çox dostumu itirdim. Onları xatırladığım gün yoxdur. Oktyabrın 9-da yaxınlığımızda düşmən artilleriyasının mermisi düşdü. Dəhşətli bir mənzərə idi. Üzüm-gözüm qan idi. Üzümde ət parçaları var idi. Əlimlə üzüm siləndə gördüm ki, mənə aid olmayan ət parçalarıdır. Hələ huşumu itirməmişdim. Döyüş yoldaşlarımdan İzzət Həmidov, Yusif Nəbiyev, Cəbrayıl Mikayılov, Əlhüseyn Məmmədov və daha adını xatırladığım iki nəfər şəhid olmuşdu. Qaçımdan və qolumdan ağır yaralanmışdım. İstədim onlara tərəf sürürünb nə isə bir kömək edim. Bacarmadım. Gözümü açanda özümü

nəzarəti altında şəhid, qazi ailələrinə və müharibə iştirakçılarına geniş istiqamətli sosial dəstək tədbirləri həyata keçirilir. Proqram çərçivəsində Prezidentin sərəncamı ilə 2021-ci ildə şəhid ailələrinin və müharibə əlillərinin mənzillə təminatı əvvəlki illərlə müqayisədə 5 dəfə artıb. Xatırladığım ki, Əmək və Əhəlinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi tərəfindən mənim qazılardan olanlara 2018-ci ildə 626, 2019-cu ildə 934, 2020-ci ildə 1572, 2021-ci ildə 3 min mənzil və fərdi ev verilib. Ümmüyyətlə, şəhid, qazi ailələri və müharibə iştirakçıları həmişə dövlətin diqqətində olmaqla qayğı

